

Mit láttam a Szovjetunióban?

(A m. kir. honvéd haditudósítószárad közlése.) Ez a cím véletlenül adódott. Aminthogy véletlenül adódott alkalom arra is, hogy ez a tudósítás megszülessen.

Egyik hadnagy-bajtársam futárként megy haza s rövidesen vissza is tér majd. Otthon sem laknak messze tőlünk s így mostani útja igazán a legbiztosabb s leggyorsabb alkalom az üzenetre és a hazuról való válasz elhozatalára. Kikisérem az állomásra. A pályaudvar egyes épületeinek romjain természetesen még meglátszik, hogy háboru van, de javarészüket már kijavítva ismét használatban áll.

Sürgés-forgás a pályaudvaron, akár csak nálunk odahaza a Keleti, vagy Nyugati-pályaudvarokon. Szembeszökő különbség mégis, hogy itt az utazóközönség óriási zöme katona. Ennek is a többsége: német, de jócskán látni magyar egyenruhát is és hallani magyar szót is.

Az egyik ajtón most kisebb szállítmány csapata fordul ki. Az itteni magyar tábori kórház küld haza vagy harminc beteget és sebesültet. Egyből egyig olyanok, akiknek még valamilyen utókezelésre van szükségük s mint halljuk, legtöbbjüket gyógyfürdőkbe utalják. A sebesültek vidáman bicsegni mankóikon vagy botjaikon, van olyan, aki a kocsi kapaszkodás közben felkötött kezébe veszi a pipát s boldogan látja, hogy erre már alkalmas a karja.

Ma egész nap minusz három fok körül járt a hőmérő s eddig a legmelegebb nap volt az idei évben. Mindenki láthatóan élvezi ezt az állapotot s a kis magyar csapat is igyekszik kihasználni a kellemes levegőt, a rettentő fagyok ukrán viskókba kényszerítő hatása és a zárt kórház levegője után.

Beszédbe elegyedünk velük. Persze mindegyik örül, hogy néhány nap múlva ismét láthatja hozzátartozóit.

— Hát az bizonyos — mondom —, hogy lesz mit mesélni! Ugyan mit mondanak el majd odahaza?

Az emberek bólogatnak, mosolyognak s egymásután huzakodnak elő az-azal, amit ők a szovjet paradicsomban a legjellemzőbbnek, vagy legszomorubbak láttak.

Egy kerékpáros tizedes ezt mondja:

— Bizonyos, hogy odahaza is látott az ember szegénységet, különösen a cigányosoron. De olyan rongyos embereket, meg ekkora nyomort, amit itt láttam, soha elképzelni sem tudunk volna. És még ezeket a szerencsétlen embereket ámitották az elvtársaik avval, hogy a legjobb élete és legnagyobb boldogsága szovjetországban van a polgároknak. De a legszomorubb az, hogy amikor mi mondtuk el nekik kézzel-lábbal, meg tolmácsok útján a mi otthoni életünket, kereseti lehetőségeinket, gyerekeink és családunk mindennapos életét, akkor ezek csak hitetlenkedve néztek ránk s azt mondogatták: »Az nem lehet! Ez ni-tetlen! Tulajdonképpen csak a nálunk levő fényképek, meg a tábori mozgósínházunk képei után ébredtek rá, hogy nálunk csakugyan még a legszegényebb ember is igazán gazdag és boldog hozzájuk képest.

Fiatal, sápadt, lötközt, tüzérsz-tálybéli honvédek fordulunk most az-azal a kérdéssel, mi tette rá a legdöb-benesebb hatást?

— Egy istállóban berendezett tem-plom — mondja bólogatva. — En re-formátus vagyok, nálunk nincsenek is szentképek, ez meg görögkeleti tem-plom volt s valamikor tele lehetett képpel. Előbb csak meghökkentem azon a szeméten, piszkon, büzön, ami eb-ben a régi templomban volt s azután megláttam az egyik sarokba lőve egy Krisztusképet, amelyet összemocskol-tak a bolvik. Akkor valami olyan el-keseredett harag és gyűlölet támadt bennem, ezek ellen az alávaló gazem-berek ellen, amit sohasem tudok elfe-lejteni!

A továbbiakban márcsak röviden írom egy üres tábori lapra, hogy mit láttak katonáink Szovjetországban.

Most, hogy a jegyzetemből írom ezt a tudósítást, a következőket olvasom: Egy egészségügyi altiszt; meztláb járó szovjet orvosokat látott.

Egy tanító-foglalkozású karpaszománys: kolduló, kéregető, lerongyoló, dott és kiéhezett tanítót, meg az ugyan-csak tanítónő feleségét.

Egy miskolckörnyéki vonatkato-nánk: olyan lerongyolt egykori ukrán kiscgazdát, aki már annyira tönkre-ment mint kolhosz-munkás, hogy ma-gát, feleségét és három gyermekét már csak néhány felismerhetetlen ronggyal és sáshál font gyékénydarabokkal tudta ruházni.

Jegyzeteimből még a következőket tudom kibetűzni:

»Megkérdeztük tolmács útján az egyik embertől, vajjon tudják-e azt, hogy ki az Isten? A szerencsétlen em-ber bambán nézett ránk és ezt monda-ta:

— Nem tudom, ki volt azelőtt, de nekünk mindig azt hajlogatták, hogy Sztalin elvtárs az Isten, az majd egye-siti seregeit és meghódítja a világot.

Ez az ember Isten igazi fogalmá-ról és a vallásról semmit a világon nem tudott.

»Egy kaukázusi fogoly mesélte ki-hallgatása során a következőket: A mi ezredünk Olguvkaja-ban éjsza-kázott legutóbb. Reggel továbbmenet volt s néhányan elkésve értek a sora-kozóhoz. Összeszedték s nyomban a hirtelen összeállított rögtönítélő kato-nai bíróság elé állították őket, amely a politikai biztos elnöke alatt fél-perc múlva kimondta ítéletét. Minket közben elindítottak s már csak puskaropogást hallottunk, de bajtársainkat sose láttuk többé.

Erdemes volna a szovjet háboru után hatalmas könyvben kiadni azokat a tapasztalatokat, amelyeket csapa-taink szereztek Szovjetországban. Ha ennek a könyvnek az volna a cí-me: »Mit láttam a Szovjetunióban?« s minden ottjárt katonánk csak egy mon-datban mondaná el a reá legmegrá-zóbb hatást tevő élményét — akkor kapnánk csak igazi tükröt arról, mi volt az örülteknek és gonosztevőknek ez a közös erővel megteremtett birodalma.

Pártközi értekezést

Budapest, március 17. Ma délből 12 órakor a képviselőház egyik bizottsá-gi termében Tassádi Nagy András házelnök elnökletével pártközi konfe-rencia ült össze. A konferencián az egyes parlamenti pártok képviselői megbeszélést, hogy a képviselőház csü-törtöki ülésén Kállay Miklós minisz-terelnök bemutatkozása után milyen rend szerint szólnak fel az egyes pártok szónokai. A pártközi konferen-cia egy óra előtt néhány perccel ért véget.

Egyébként ma délből ülést tartott a mentelmi bizottság is. Számos ügyet tárgyaltak s a jelentést legközelebb terjesztik a Ház elé.

Mélyen szomorodott szívvel tudatjuk, hogy drága jó Edesanyánk,

özv. Stern Adolfné

szül. SACHS HERMIN

életének 69. évében, hosszú szenvedés után elhunyt.

Temetése f. hó 18-án dél-után fél 4 órakor lesz a cin-teremből. Különvillamos dél-után 3 órakor a Dugonics-térről indul.

A GYÁSZOLÓ CSALÁD.

7.7.7

múlva
április 9-én kezdődik
az osztálysorsjáték I. húzása

Sorsjegyek a

Pető Bankház-ban

Vitéz Horthy István kormányzóhelyettes nyilatkozik a német rádióknak

Budapest, március 17. A Buda-pesti Értesítő jelenti:

A német birodalmi rádió felké-résére vitéz Horthy István kor-mányzóhelyettes úr főfőméltósága nyilatkozatot adott a német rádió állomásoknak.

A rádió Sándor-utcai székháza kapujában vitéz Náray Antal, a MTI és a rádió elnöke fogadta a kormányzóhelyettest, a stúdió elő-ésarnokában pedig dr. Kuzmich Gábor posta vezérigazgató és Fri-gyessy János dr., a rádió ügyveze-tő igazgatója. A kormányzóhelyet-

tes megérkezése után mikrofon előtt nyilatkozott a német rádió kiküldött tudósítójának és a német rádió külföldi osztálya igazgatójá-nak a kérdéseire. A nyilatkozatot a német rádió képviselői lemezzre rögzítve magukkal viszik és Ma-gyarországról szóló nagy rádió-riportsorozat keretében közvetítik majd a birodalmi német rádióállo-másokon.

Ugyanekkor Kállay Miklós mi-niszterelnök is nyilatkozott a német rádió számára. (MTI)

A halak hallása a rádióban

A rádió keddi felvételei Szegeden

(A Délmagyarország munkatársától)
A magyar rádió egy felvevő különít-ménye kedden huszonnégy óráig Sze-geden dolgozott és mint legutóbb már jeleztük, elkészítette azokat a helyszi-ni riportokat, amelyeket a rádió a kö-zeljövőben közvetíteni fog. A helyszi-ni riportot Budinszky Sándor, a rádió ismert riportere vezette, a technikai munkákat Tomcsányi Béla rádiómér-nök irányította. A rádió Szegedre küldött különítményét a város nevében dr. Pálffy György kultúrtaácsnok fogadta és látta vendégül. Az első közvetítést reggel a városi muzeum-ból vették viaszlemezre, amikor is Csallány Dezső igazgató, Szőke Mihály könyvtáros, valamint dr. Be-retzky Péter főorvos és Dorogi Imre tanár ismertették a különböző gyűjteményeket. Utána a Tiszapartól igen színes közvetítésben ismertették a téli halászéletet, a riportban meg-szólalt több öreg szegedi és tápéi ha-lász, valamint dr. Cserzy Mihály kamarai ügyvezető-titkár, az egyik legteljesebb szegedi sporthalász. A harmadik közvetítésre az egyetemről került sor, ahol mintegy negyvenper-ces riportban elevenedett meg a SzEI élete és munkája, a diákok melletti résztvevők a közvetítésben dr. Kogu-towicz Károly rektor és dr. Koch Sándor professzor. Ezután egy egészen újszerű és eredeti rádióriportra került a sor. A rádió viaszlemezre rögzítette dr. Farkas Béla professzornak, a kiváló tudósak azt a kísérletét, ami-kor a halakat a rádióról közvetített déli barangszó hangjaira ebédelteti,

amivel igazolta a halak hallását. Első-izben került sor ilyen rádióriportra, amikor a hallgatóság egy eleven és érdekes riportban nemcsak tanuja le-het ennek az érdekes jelenségnek, de bepillantást nyerhet egy kiváló tuda-mányos munkába. Délután a közveti-tés felvételét a Szegedi Katolikus Nő-védőben folytatták, ahol dr. Csikós-Nagy Józsefné elnöknasszony vezeté-sével a Nővédő hölgyei ismertették az egyesület áldozatos honvédő munká-ját a magyar honvédekért. Ezeket az érdekes kulturális szegedi helyszíni közvetítéseket mind viaszlemezre rö-gzítették és a rádió a jövő héten iktat-ja azokat műsorába.

Minisztertanács

Budapest, március 17. A kor-mány tagjai kedden délután Kállay Miklós miniszterelnök elnökletével minisztertanácsra ültek össze, amely az esti órákban ért véget.

Keresünk Belvárosban legfeljebb első emeleten

háromszobás irodahelyiséget

Ajánlatok postafiók Szeged, 94.
Telefon: 27-72.